

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 167

Warszawa, 6 grudnia 2007 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o kulturze fizycznej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Bogusława Wontora.

(-) Romuald Ajchler; (-) Marek Borowski; (-) Eugeniusz Czykwin;
(-) Tomasz Garbowski; (-) Witold Gintowt-Dziewałtowski; (-) Henryk Gołębiewski; (-) Bożena Kotkowska; (-) Wacław Martyniuk; (-) Henryk Milcarz; (-) Tadeusz Motowidło; (-) Wojciech Olejniczak; (-) Grzegorz Pisalski; (-) Izabella Sierakowska; (-) Stanisław Stec; (-) Tadeusz Tomaszewski; (-) Bogusław Wontor.

USTAWA

z dnia 2007 r.
o zmianie ustawy o kulturze fizycznej

Art. 1.

W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U.01.81.889, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 23b ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) od 1972 r. zdobyli co najmniej jeden medal w ruchu i igrzyskach paraolimpijskich,”

2) art. 23b ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zdobyli co najmniej jeden medal igrzysk głuchych,”

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po 14 dniach od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Od 1960 r. rozgrywane są w tzw. latach olimpijskich Igrzyska Paraolimpijskie dla inwalidów. Sportowcy pełnosprawni – medaliści olimpijscy, po zakończeniu kariery sportowej i ukończeniu 35 roku życia otrzymują od Państwa dożywotnie świadczenie. Świadczenia takie dzięki uchwalonej w 2006 r. nowelizacji ustawy o kulturze fizycznej otrzymują również sportowcy niepełnosprawni - medaliści Igrzysk Paraolimpijskich, którzy ukończyli 40 rok życia. Jednak nie wszyscy, gdyż nowelizacja z 2006 r. objęła jedynie niepełnosprawnych sportowców, którzy zdobywali medale na tych imprezach sportowych od 1992 r.

Należy zauważyć, że w systemie rywalizacji międzynarodowej określanym jako „igrzyska paraolimpijskie” polscy sportowcy startowali od 1972 r., jednak zawody te nie posiadały oficjalnej nazwy „igrzyska paraolimpijskie”.

W związku z powyższym, przedłożony przez nas projekt nowelizacji ustawy przewiduje, że dożywotnie świadczenie otrzymywać będą również sportowcy niepełnosprawni, którzy zdobyli co najmniej jeden medal w ruchu i igrzyskach paraolimpijskich od 1972 r.

Tożsame uzasadnienie dotyczy również igrzysk głuchych, gdyż zawody te odbywały się również przed 2001 r.

Szacujemy, że projektowane przepisy spowodują dodatkowe wydatki z budżetu państwa w wysokości ok. 6 mln zł.

Przedłożony projekt ustawy nie był poddany konsultacjom społecznym w rozumieniu art. 34 ust 3 Regulaminu Sejmu RP.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Warszawa, 12 grudnia 2007 r.

BAS-WAEM-444/07

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Bogusław Wontor)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedstawiony projekt ustawy zakłada zmianę art. 23b ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, ze zmianami). Zmiana dotyczy przyznania prawa do świadczenia pieniężnego reprezentantom Polski na zimowych lub letnich igrzyskach paraolimpijskich, którzy od 1972 r. zdobyli co najmniej jeden medal w ruchu i igrzyskach paraolimpijskich. Świadczenie pieniężne ma przysługiwać także reprezentantom Polski na zimowych lub letnich igrzyskach głuchych, którzy zdobyli co najmniej jeden medal igrzysk głuchych.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii zawartych w przepisach opiniowanego projektu.

4. Konkluzja

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 12 grudnia 2007 r.

BAS-WAEM-445/07

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy
poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bogusław Wontor) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Przedstawiony projekt ustawy zakłada zmianę art. 23b ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, ze zmianami). Zmiana dotyczy przyznania prawa do świadczenia pieniężnego reprezentantom Polski na zimowych lub letnich igrzyskach paraolimpijskich, którzy od 1972 r. zdobyli co najmniej jeden medal w ruchu i igrzyskach paraolimpijskich. Świadczenie pieniężne ma przysługiwać także reprezentantom Polski na zimowych lub letnich igrzyskach głuchych, którzy zdobyli co najmniej jeden medal igrzysk głuchych.

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

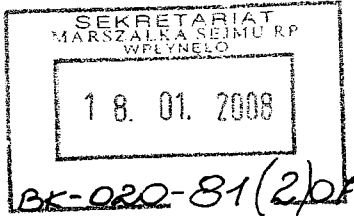
Michał Królikowski

Warszawa, 2008-01-17

**MINISTER
SPORTU I TURYSTYKI**
Mirosław Drzewiecki

BG-1-070/202/08

Pan

Bronisław Komorowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W załączeniu przedkładam opinię w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (przedstawiciel wnioskodawców – poseł Bogusław Wontor).

Z poważaniem

**Opinia wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej
dotyczącego przyznawania „świadczeń paraolimpijskich”
(przedstawiciel wnioskodawców – poseł Bogusław Wontor)**

Poselska inicjatywa wniesienia projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej wychodzi naprzeciw oczekiwaniom sportowców niepełnosprawnych - medalistów igrzysk paraolimpijskich od pierwszego udziału zawodników polskich w ruchu paraolimpijskim, tj. od 1972 roku a także medalistów igrzysk olimpijskich głuchych od początku istnienia ruchu olimpijskiego głuchych, tj. od 1924 roku.

Po raz pierwszy letnie igrzyska dla osób niepełnosprawnych rozegrano w 1960 roku, a zimowe w 1976 roku. Tak więc historia światowego ruchu paraolimpijskiego w sportach letnich datuje się od roku 1960 a w sportach zimowych od roku 1976.

W 1989 r. w Düsseldorfie powstał Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski /IPC/, koordynujący wszystkie sprawy związane z Igrzyskami Paraolimpijskimi.

Igrzyska podlegają ciągłej ewolucji, ruch paraolimpijski rozwija się w świecie niezwykle dynamicznie. Wzrasta poziom i standardy wyników sportowców niepełnosprawnych. Wzrasta liczba startujących zawodników w igrzyskach, liczba krajów uczestniczących, przybywa dyscyplin i konkurencji. Stale doskonalone są systemy klasyfikacji medycznych, systemy kwalifikacyjne do igrzysk, zmieniane są regulaminy, zasady uczestnictwa w igrzyskach, których warunkiem startu jest m.in. uzyskanie pewnych minimum kwalifikacyjnych w poszczególnych dyscyplinach sportu, porządkowane są zasady współzawodnictwa sportowego, uniemożliwiające zdobywanie dużej liczby medali przez jednego zawodnika w kilku konkurencjach, często z bardzo nieliczną obsadą (zawodnicy startowali czasami przy niepełnej obsadzie - 2 lub 3 osoby).

Począwszy od Igrzysk Paraolimpijskich Ateny'2004, Igrzyska Olimpijskie i Igrzyska Paraolimpijskie przygotowywane są przez wspólny Komitet Organizacyjny.

Sukcesy polskich zawodników niepełnosprawnych mają znaczący wymiar międzynarodowy. Na ten bogaty dorobek, liczony od pierwszego startu w sporcie paraolimpijskim składa się 668 medali oraz w sporcie olimpijskim głuchych – 150 medali.

Poza Polską świadczenia pieniężne wypłacane są tylko w Meksyku. Świadczenia otrzymują paraolimpijczycy po zakończeniu kariery sportowej w wysokości około 1.000,00 USD miesięcznie.

Rząd wspiera uprawianie sportu przez osoby niepełnosprawne tworząc warunki prawne i finansowe sprzyjające jego rozwojowi. W dokumencie „Strategia rozwoju sportu w Polsce do roku 2015”, zapisano, że sport osób niepełnosprawnych traktowany jest jako zadanie priorytetowe.

Ważne jest, aby osoby niepełnosprawne w zależności od możliwości i zainteresowań uczestniczyły w dostępnej dla siebie formie sportu – rekreacyjnej lub wyczynowej. Dotyczy to zarówno rywalizacji sportowej, jak i udziału w sporcie dla wszystkich.

Środki finansowe Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej i budżetu państwa przeznaczone są m.in. na: udział osób niepełnosprawnych w systematycznych zajęciach sportowych w klubach, w obozach i zgrupowaniach sportowych, w imprezach rekreacyjno-sportowych oraz w imprezach o randze międzynarodowej. Ponadto, niepełnosprawni zawodnicy osiągający wybitne wyniki sportowe w rywalizacji międzynarodowej, otrzymują z budżetu państwa, podobnie jak zawodnicy pełnosprawni, stypendia sportowe oraz nagrody finansowe.

Wskazany projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej przewiduje świadczenia dla paraolimpijczyków i głuchych olimpijczyków, którzy zdobyli medale od początku istnienia ruchu paraolimpijskiego i ruchu olimpijskiego głuchych, zmierzając do zrównania praw sportowców niepełnosprawnych w zakresie przyznawania świadczeń pieniężnych za zdobycie medalu na igrzyskach.

Zgodnie z ustawą z dnia 8 września 2006 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 208, poz. 1531) aktualnie uprawnionych do otrzymywania świadczeń paraolimpijskich jest 28 osób. Skutki finansowe wypłaty świadczeń w 2007 roku wyniosły 790 000,00 zł. Ewentualne skutki finansowe w skali roku projektu przyznania świadczeń wszystkim paraolimpijczykom oraz głuchym olimpijczykom za zdobycie medalu wyniosłyby 6 140 400,00 zł. Objęłyby one 141 paraolimpijczyków i 74 głuchych olimpijczyków – razem 215 osób.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej podejmuje ważny społecznie problem, jednakże nie wskazuje źródła finansowania.